

Eşler arası geçim

Bursa'dan Ayşenur Hanım: “Evli çiftlerin birbirlerine karşı görevleri nelerdir? Kendi anne babasını ziyarete eşini götürün, fakat eşinin anne babasına gitmediği gibi, eşini de göndermeyen erkek, bundan mesul olmaz mı? Erkeğin, eşinin anne babasını bayramda ziyaret etmesi ne derece görevidir? Kadının kocasının her dediğine kayıtsız şartsız uyması görevi midir, sevap mıdır?”

Öncelikle belirtelim ki, Kur'ân gururlanmayı ve kibirlenmeyi sevmez. Tevazu ve nezaket ise, Kur'ân'ın davranışlarımızda muhakkak görmek istediği güzel ahlâktandır. Tevazu ve nezaket, kadınlara mahsus huylar değil, erkeklerin de göstermesi yükümlülük derecesinde önem arz eden güzel hasletlerdendir. Kendi anne babasına eşini götürdüğü ve o muhterem kadın da kocasının anne babasına gittiği halde; karısının anne babasına gitmeyen ve karısını da göndermeyen erkek nezaketsiz, kaba ve kibirli davranmış olur. Bunu dinimiz hoş görmez. Nezaketsiz ve kibirli davranışlar elbette kişiyi mes'ul duruma sokar. Erkeğin de, kadının da birbirlerinin anne babalarını bayramda ziyaret etmeleri sünnettir.

Kadının, kocasının her dediğine kayıtsız şartsız uyması gerekir şeklinde bir dinî yükümlülüğü yoktur. Fakat kocasının Kur'ân'a ve sünnete aykırı olmayan isteklerini yerine getirirse sevap kazanır. Koca için de bu böyledir. Yani karısının Kur'ân'a ve sünnete aykırı olmayan isteklerini yerine getiren erkek de sevap kazanır.

Sosyal hayatta, aile hayatında ve eşler arası iletişimlerde birbirimizi anlamaya, birbirimizi dinlemeye, birbirimize hak vermeye, birbirimize ehemmiyet vermeye, birbirimizi kabul etmeye, birbirimize saygı duymaya o kadar muhtacız ki! Emin olun, mutlu bir hayat için başka şeye ihtiyacımız yok.

Aslında her şey zamanla düzelir ve yoluna girer. Bazı şeyleri ısrarla ve titizce çözmeye çalışmak, psikolojik olarak gereksiz yere bizi yıpratır. Olan bize olur. Bunun yerine, tedbiri sevgiyle ararsak, birçok problemi daha kaynağında kurutabiliriz.

Önce birbirimizi sevelim. Birbirimizi hatalarımızla kabul edelim. Birbirimizi sevgiyle uyaralım, ama zorla düzeltmeye çalışmayalım. Muhatabımız uyarımızı dikkate almadığında, onu yine sevelim. Asla yüksek sesle tartışmayalım. Özellikle eşler arası

iletişimlerde yüksek sesle tartışmalar çok şeyimizi alır, götürür.

Sonra, akrabalarımızı da, eşimizin akrabalarını da, annesini de, babasını da sevelim, sayalım.

Kur'ân'ın şu emirleri hem umûmîdir, hem hepimizi bağlamaktadır: "Allah'tan korkun ve aranızı düzeltin."1 "Sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve insanların arasını düzeltmeyi gözetenlerin dışında, onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur."2 "Barış duyguları daha hayırlıdır."3 "Mü'minler ancak kardeşirler. Kardeşlerin arasını düzeltin."4 "Kötülüğe karşı iyiliğin en iyisiyle karşılık verin. Bir de bakarsın, aranızda düşmanlık bulunan kimse can bir dost oluvermiştir."5 "Rabb'inizin mağfiretine ve genişliği gökler ve yerler kadar olan ve Allah'tan korkanlar için hazırlanan Cennete koşun! Onlar ki bollukta ve darlıkta sarf ederler, öfkelerini yutarlar, insanların kusurlarını affederler. Allah iyilik yapanları sever."6

Dikkat edersek bu âyetlerde, insanları yargılamak ve kusur bulmak, ya da insanlarla tartışmak ve sürtüşmek gibi menfî diyaloglar bulunmamaktadır. Sâfi bir sevgiden bahseder Kur'ân sürekli. İnsanları hatasız ilân etmez. Ama hataların affedilmesini ister hep. Öfkenin yutulmasını ve kızgınlığın muhakkak sineye çekilmesini önerir. Dolayısıyla öfkeyi körükleyen, kızgınlığı ateşleyen, barışmayı dinamitleyen, iyilikten ve iyi duygulardan alıkoyan ve hatalara hata ekleyen yüksek sesli tartışmalara dinimizde cevaz yoktur. Dinimizde dargınlığa da cevaz yoktur.

Eşimizin hataları olabilir. Akrabalarımızın hataları olabilir. Dostlarımızın hataları olabilir. Mümkündür. Ama biz tatlı dilimizle, yumuşak huyumuzla, onların hatalarını görmeyerek ve iyi yanlarıyla yetinerek bedelsiz ve ivazsız bir sevgi meleği kesilebiliriz. Hataları düzeltmek için göstereceğimiz davranışta sevgiden ayrılmamıza yine cevaz yoktur. Söz dinlemediğinde aramızdaki iletişim kanallarını koparıp atmayalım. Esasen aramızda var olan sulhu, sevgiyi, şefkati ve merhameti yok saymamız asla doğru değildir.

Dipnotlar:

- 1- Enfal Sûresi: 1.
- 2- Nisâ Sûresi: 114.
- 3- Nisâ Sûresi: 128.
- 4- Hucurât Sûresi: 10 .
- 5- Fussilet Sûresi: 34.
- 6- Âl-i İmrân Sûresi: 133, 134.